

KALIMERA 4

průvodce světem cestování a vybavení

ZDARMA

Práce na Kypru | Lyžování v Banské | Etiopské speciality | Rady na zimní bivač | Ostrov Taveuni

zima 2009

Krkonošemi bez omezení

V Krkonošském národním parku bude od ledna 2010 umožněn volný pohyb mimo značené trasy i ve druhé zóně parku. Dosud se mohli turisté v lesích a na loukách volně procházet jen v nejméně chráněné třetí zóně a v ochranném pásmu parku. Díky této změně bude návštěvníkům volně zpřístupněno již přes 90% území parku.

KALIMERA

ZIMNÍ PŘÍLOHA

Rady a zkušenosti se zimní turistikou.

- › počasí a varování
- › oblečení, lyže a sněžnice
- › výlety a trasy

www.kalimera.cz

Zákaz kouření v Sýrii

Sýrie se v říjnu 2009 zařadila mezi státy, ve kterých je zakázáno kouřit na veřejných místech. Zákaz se vztahuje i na kouření oblíbených a hojně rozšířených vodních dýmek. Podle nařízení, které podepsal prezident Bašár Asad, hrozí nyní každému, kdo si zapálí například v kavárně nebo restauraci, pokuta 2000 sýrských liber, což v přepočtu činí zhruba 750 Kč.

Společné skipasy v ČR

Příznivci sjezdového lyžování budou mít v letošní sezoně 2009/2010 možnost využívat stejnou permanentku pro různá lyžařská střediska. Lyžování na společný skipas nově nabídnou například Špindlerův mlýn a Vítkovice. Lyžařská střediska Janské Lázně, Černý Důl a Svoboda nad Úpou zase nově vytvořila Skiresort Černá hora. Tamější vlekáři si budou vzájemně uznávat své vícedenní permanentky. České hory se tak inspirovaly Alpami, kde je lyžování na společné skipasy samozřejmostí.

Taxíky pro ženy

Hlavní město Mexika zavedlo speciální růžové taxíky, které řídí pouze ženy. Cílem tohoto projektu je snížit počet nepříjemných zážitků sexuálního harašení, které často na ženy čekají ve vozech, které řídí muži. Podobná bezpečnostní opatření jsou zavedena např. v Kolumbii, v Dubaji zase speciální ženské taxíky jezdí z kulturních důvodů.

Moderní Willy Fog

Indický businessman Kashi Samaddar navštívil v rekordním čase všech 194 zemí světa. Cestoval šest let, deset měsíců a sedm dní. Ind se na svůj netradiční výlet vydal v červenci 2002 z nizozemského Amsterdamu a završil ho letos v Kosovu. Za celou cestu utratil v přepočtu zhruba 10 milionů korun.

KALIMERA

HUMOR NA CESTÁCH

Rozesměj nás svými zážitky z cest a vyhraj za úsměvný článek či fotografii slevu 500 Kč na vybavení v Holan sportu (www.holan.cz).

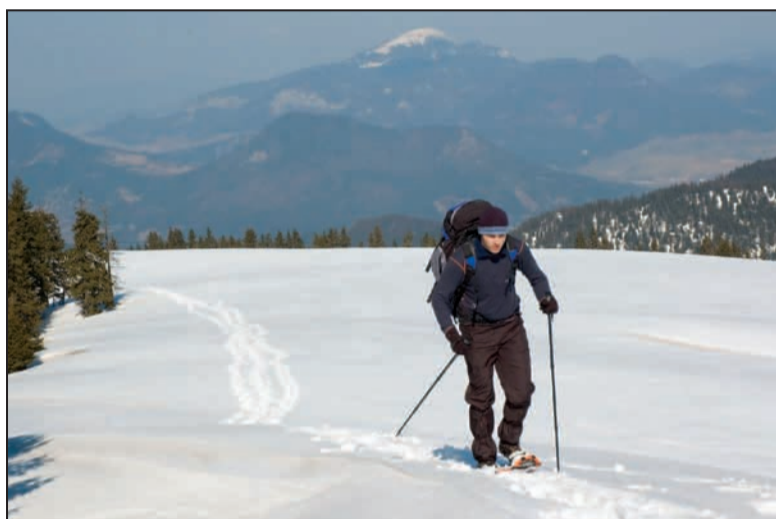
 Podmínky soutěže čti na www.kalimera.cz.

Přechod zimní Fatry

Asi před třemi lety mi kamarád studující tou dobou ve Švédsku poprvé vyprávěl o zimní turistice. Podnikl několik výprav po zasněžené krajině ve sněžnicích, noci přečkal ve stanu. Znělo to hodně zajímavě. Pro následující zimu nebylo těžké najít vhodný cíl i v našich končinách – slovenskou Velkou Fatru. Pro přechod jsme zvolili východní trasu, se startem na severu v Lubochni a dále přes Maguru a Boríšov až na Ostredok a Krížnu.

Potřebné vybavení

Zimní výprava s sebou přináší mnohem větší přípravy než letní. Boty můžete využít běžné horské, ale samozřejmě potřebujete sněžnice. Tři z nás si je půjčili – byly vyrobené z kovu a tedy dost těžké (cca 2 kg každá). Čtvrtý člen výpravy využil

pokračování na str. 3 Na chůzi v kovových sněžnicích si musíme dlouho zvykat. Autor: Michal Sladký

Zkušenosti s prací na Kypru

Letošní léto jsem se rozhodla strávit pracovním na Kypru. S dalšími šesti dívkami jsme oslovily agenturu GAA Agency, která nám následně zprostředkovala práci v hotelu Hellas v Kakopetrii na Kypru. Realita však byla nakonec zcela jiná než naše očekávání.

Problémy se smlouvou

Agentura GAA Agency požaduje za zprostředkování práce poplatek 2 500 Kč. Za to, jak se o nás starala, by si však zasloužila poplatek mnohem nižší. Nejenže nám nebyla schopna podat dopředu dostatečné informace o hotelu, ale již na začátku nedodržela slib, který inzeruje na svém webu. Pracovní smlouvu se svým budoucím zaměstnavatelem jsme měly mít možnost uzavřít jejím prostřednictvím ještě před odletem. Dostaly jsme

však pouze na ukázkou koncepty smlouvy a bylo nám řečeno, že vše podepíšeme až na místě. Tak se ale nestalo. Na vině je tak spíše kyperská agentura, nicméně je třeba říct, že mezi oběma agenturami byla tak jako tak velmi špatná komunikace. Vždy, když jsme za naším zaměstnavatelem šly a o smlouvu požádaly, rozčilil se a začal na nás křičet. Náš agent v Larnace nám také nepomohl a stále jen sliboval, že smlouvy pošle. Dostaly jsme je až poslední týden před odjezdem domů.

Ořesné ubytování

Naše ubytování v hotelu Hellas bylo hrozné. Bydlely jsme v malých pokojích bez oken. Jediné, co okno připomínalo, byl otvor vedoucí do šachty ústící v jídelně a částečně i recepci. Nejenže jsme kvůli absenci oken nemohly větrat, ale kvůli pro-

blémům s elektřinou jsme měly i minimální osvětlení. V noci nás rušil hluk z recepce, a tak jsem dávala nakonec přednost spaní na střeše pod širákem. Koupelnu tvořil polorozpadlý úzký sprchový kout, jedno malé umyvadlo a starý záchod.

K jídlu pouze zbytek

Jídlo jsme měly mít zdarma v rámci naší práce. Místní kuchyně nám však moc nechtěla. Kuchař vařil každý týden stejná jídla. My jsme dostávaly až to, co zbylo po hostech. Nejednalo se o zbytky jako takové – šlo o jídlo, které zbylo na společných talířích, ze kterých si hosté teprve jídlo nabírali – ale i tak nám to nebylo moc příjemné. Moučník jsme si mohly vzít jen párkrát na začátku, pak se objevily ce-

pokračování na str. 2

Ostrov Taveuni – cesta časem

Nejsevernějším místem na Zemi je severní pól. Jak je to s tím nejvýchodnějším? Vzhledem k používanému souřadnému systému můžeme za takové místo považovat jakýkoliv bod na 180. poledníku. Protože je Země kulatá, je takový bod současně i jedním z nejzápadnějších. Právě 180. poledník protíná pevninu (s výjimkou Antarktidy a Čukotky) pouze na několika málo místech. Na jedno takové jsme se vydali i my – na ostrov Taveuni v souostroví Fidži.

Hlavní město Somosomo

Náš vytožený poledník protíná ostrov jen pár desítek metrů od přístavu, kam připlouvá loď ze Suvy, hlavního města Fidži. Vydali jsme se k němu hned po vylodění. Bohužel se zrovna v tu chvíli strhla tropická bouře, což náš zážitek z překročení 180. poledníku mírně „rozmočilo“. Z bouře jsme se vzpamatovali až v indické hospůdce v Somosomo – hlavním městě ostrova. I když to s ohledem na velikost a zástavbu byla na naše poměry spíše vesnice, bylo až překvapivě vybaveno. Člověk zde našel nejen několik hospůdek a obchodů, ubytovnu, autobusové nádraží

Pohled na pohoří s vrcholem Des Voeux Peak.

Autor: Jan Pavlík

s opravnou a benzinovou pumpou, ale také několik církevních staveb (pro křesťany, hinduisty a muslimy) a škol.

Datová hranice

Pokud by člověk sledoval časová pásma podle poledníků (každých 15 stupňů po-

sun o 1 hodinu), 180. poledník by tvořil datovou hranici. Ta oficiální je však z praktických důvodů odkloněna dál na západní polokouli, takže část Fidži a celé souostroví Tonga jsou (jaksi neprávem)

pokračování na str. 4

EDITORIAL

Když před deseti lety spatřila Kalimera světlo světa, bylo mi třináct let. O Kalimeře jsem tenkrát neměla žádné tušení a o cestování jsem toho nevěděla o moc více. Cestovala jsem prstem po mapě a snila o svých budoucích cestách. V myšlenkách jsem pozorovala slony v Africe, putovala po stopách želv na Galapágách, plavila se na člunu po severských fjordech. Dnes už jsem takřka dospělá, snít však stále nepřestávám. Při čtení Kalimery nepřestávám žasnout, kolik neuvěřitelných míst se na zemi nachází. A že jsou mezi vámi tací, kteří se nebojí podniknout mnohdy až riskantní výpravy do různých koutů světa. Vaše zkušenosti jsou velmi důležité pro ty, kteří zatím, stejně jako já, o svých cestách pouze sní, anebo pro ty, kteří se již rozhodli a každá vaše rada z daného místa jim přijde vhod. Nebojte se proto podělit o své zážitky s ostatními čtenáři Kalimery. Pošlete nám své cestovatelské zkušenosti na náš email redakce@kalimera.cz, nebo článek přidejte přes webové rozhraní www.kalimera.cz. Pomůžete tím nejen Kalimeře, ale zejména ostatním cestovatelům. A o to tu přeci jde.

Tereza Rottová

KALIMERA

STŘEDOŠKOLÁCI,

chcete čerstvé Kalimery na vaši střední či soukromé škole? Dejte nám to vědět, zařídíme to!
redakce@kalimera.cz
předmět: středoškoláci

SOUTĚŽ

O 3 KALENDÁŘE 2010

Cestovatel a fotograf Pepa Středa vydává pro rok 2010 autorský kalendář „Vertikální rok“, který je sestaven z netradičně na výšku orientovaných panoramatických fotografií mnoha zemí světa od České republiky po Jižní Ameriku, Asii a Nový Zéland. Prohlédnout si jej můžete na www.pepastreda.cz. Pokud se chcete stát majitelem tohoto kalendáře, pošlete nám do 20. prosince 2009 na redakce@kalimera.cz odpovědi na následující otázky a zároveň přidejte své tipy na nejkrásnější kalendář s cestovatelskou nebo outdoorovou tematikou na rok 2010. Do předmětu e-mailu uveďte „Soutěž“.

1. Jaké verzi Kalimery dáváte přednost? a) tištěnou b) webovou
2. Pokud čtete tištěnou Kalimera, jaké distribuční místo konkrétně využíváte (škola, VŠ kolej, knihovna atd.)?
3. Jaké články vás v Kalimeře zajímají nejvíce?
4. Máte zájem dostávat e-mailem novinky od Kalimery? a) ano b) ne
5. Jaká bude výška sněhové pokrývky na Lysé hoře v Beskydech dne 21. prosince 2009?
6. Vaše celé jméno a kontakt na vás (adresa, e-mail, případně telefon)

Zkušenosti s prací na Kypru

pokračování ze str. 1

dulky se zákazy. Uvařit si v kuchyni vlastní jídlo bylo možné pouze několikrát, pak nám to bez důvodu také zcela zakázali. Za jídlo jsme tak musely utrácet docela dost z vlastních peněz.

Žádné volno

Plat jsme měly domluveny již před odletem a dohoda byla dodržena. Tři z nás pracovaly jako servírky, dvě byly pokojské a zbylé dvě pomáhaly v kuchyni. Všechny jsme pracovaly osm hodin denně a za měsíc jsme si každá vydělala 560 euro. Jiné dvě Češky, které odjely na Kypr se stejnou agenturou a pracovaly kousek od nás v jedné restauraci jen o hodinu denně více, dostávaly měsíčně 600 euro

plus spropitné, které v závěru činilo jeden celý plat navíc. My jsme za celé léto dostaly na osobu jen pár euro navíc. Dalším problémem byly volné dny. Podle předchozí dohody jsme měly pracovat šest dní v týdnu a sedmý den mít vždy volno. Po příjezdu nám však oznámili, že z důvodu přeplněného hotelu v srpnu si musíme všechny volné dny vybrat již v červenci. V srpnu jsme tak pracovaly třicet dní v kuse.

Naděje do budoucna

V hotelu jsme vydržely celé dva měsíce. Změnit zaměstnavatele jsme se nepokusily, protože sedm holek by nikdo v dané vesnici nezaměstnal a my se nechtěly rozdělit. Myslím si, že kdyby odešly například dvě z nás, náš zaměstnavatel, cholerický, arogantní a odměřený člověk, by to zbylým

dívčákům pěkně znepríjemnil. Navíc jsem se bála, že by nám nemusel zaplatit. Letošní brigáda na Kypru nám tak moc nevyšla, ale tím nechci nikoho od této práce odradit. Naopak věřím, že příště budeme mít větší štěstí a vše nám vyjde lépe.

Barbora Jilková

související články

- ▶ Práce v Řecku
- ▶ Špatné zkušenosti s pracovními agenturami
- ▶ Ať nenaletíte jako my
- ▶ Nepovedené zprostředkování práce ve VB

>>> www.kalimera.cz

Práce v zahraničí

KALIMERA

TVŮJ NÁZOR

Zajímá nás i tvoje zkušenost. Přidej ji do komentáře k článku nebo celý článek i s fotkou vlož přes webové rozhraní www.kalimera.cz - přidat článek (horní pravý box).

KALIMERA

KLUB RYBANARUBY

www.rybanaruby.net

Možnost zajištění promítání z vašich cest. Zájemci pište na e-mail redakce@kalimera.cz

ÍRÁNSKÁ ŠTĚDROST

Na podzim roku 2008 jsem se vypravil na dlouho plánovaný cyklovandr po Íránu. Cestou mě potkalo několik příjemných zážitků. Například ramadán, postní měsíc pro každého pravověrného muslima. Ten mi přinesl mnohá překvapení - třeba častokrát odmítnuté placení za snídani, oběd či večeři. O pozváních na čaj ani nemluvě.

Přátelští Íránci

„Welcome to my country!“ pronáší s úsměvem černě zahalená úřednice plynulou angličtinou a já vjíždím na kole do Persie. Následují tři stovky kilometrů po slušné silnici v teplotách kolem 35 stupňů do prvního většího města Tabrizu. Nezastavuje mě ani písečná bouře. Ale dopravní špička mě přivádí téměř k zoufalství. Naštěstí dobří a ochotní lidé se v Íránu vyskytují velmi často. Takže za chvíli podle načrtnutého plánu projíždím ulicemi s mnoha levnými hotýlky. Ve smlouvaném nejsem zatím žádný přeborník, ale cena kolem 4 dolarů je slušná. Navíc děda, co jí říká a zároveň ukazuje pokojík velikosti 3 x 1,5 metru, je sympaták.

Štědří lidé

Při jedné z etap bych měl směřovat na Buin Zahra a Saveh. Podle mapy to vypadalo, jakože bych mohl jet po polňače přes pouštní oblast. Skutečnost byla ale zcela jiná. Úplně nová asfaltka s minimálním provozem, teplota kolem 35 stupňů nad nulou. V Buinu mně kluci v malém kiosku kupují pítí. V dalším malém obchůdku v benzinové pumpě dostávám snídani - míchaná vejce, konvičku čaje, lavaš (místní chleba) a nakonec i 1,5l pitné vody. Zdar! Původně jsme se domluvili na 10 000 riálů, ale nakonec to kuchtičk nechtěl vůbec zaplatit.

Noční pokec s policajty

Ne vždy je spání venku pod šírkem nebo ve stanu v pohodě. Při jedné takové noci mě probouzí ostrá světla nějakého auta. Dva policajty s jedním civilem zjišťují, co jsem za exota. Jsou asi dvě hodiny v noci. Chvilku trvá, než pochopím, že místo, kde jsem si ustlal, není prý moc bezpečné. To ale vlastně nebylo nikdy a nikde v Íránu. Mám se přestěhovat do blízké městy. Celá tahle legrace vyvrcholila společným seznamováním a popíjením čaje ve tři hodiny ráno. Policajty nakonec spokojeně odjeli. Hlídač, který mě předtím práskl, mi ještě starostlivě přinesl deku a čaj na zbytek noci.

Nekonečná pohostinnost

Varzaneh je malé městečko. U pekárny se stávají středem pozornosti. Telefonem přivolají ševce - místního vzdělance, a tak se nakonec i domluvíme. Jsem pozván do jedné rodiny na snídani. Po usazení na kobercích pán domu jen vykřikuje povely do kuchyně. Za chvíli se přede mnou na igelitovém ubrusku objevují smažená vajíčka, rajčata, fefery, cibule, mrkvový džem, lavaš a konvice s čajem. Po snídani následuje spousta otázek na život u nás doma a srovnávání s íránskou realitou. Pohostinné místo.

Don Fohler

Původní znění na www.dof.blog.cz, zpracovaný celý text na www.kalimera.cz.

související články

- ▶ Praktické rady na cestu Íránem
- ▶ Írán - co stojí za vidění
- ▶ Íránem na vlastní pěst

>>> www.kalimera.cz

Írán

Sanitkou po Svanetii

Na letošním vandru po Turecku, Arménii a Gruzii jsme se před odjezdem domů chtěli zastavit ve Svanetii, ale následující událost nás přiměla k předčasnému návratu domů.

Bolavé oko

Již při návratu z hor v gruzínské Tushetii si kamarádka stěžovala na bolest oka. Ve Tbilisi jsme zašli do lékárny, kde jsme dostali kapky do očí. Jelikož jsme všichni doufali ve zlepšení, vyrazili jsme nočním vlakem do Kutaisi. Cesta nebyla příjemná - kamarádka měla silné bolesti, jak oko reagovalo na světlo. Ráno bolest oka trochu ustoupila, ale udělal se přes něj šedý povlak, který způsoboval částečně rozmazané vidění. Stále jsme doufali ve zlepšení, a tak jsme vyrazili ranním autobusem do Lentekhi, abychom pokračovali v naplánovaném vandru.

Změna plánu

Oko se bohužel ani následující dny nelepšilo, napsali jsme si tedy o radu odborníka. Zprostředkovaně nám dětská doktorka doporučila rychlý návrat domů. Kamarádka byla statečná a nechtěla nám kazit konec vandru, my jsme ale rozhodli vyrazit ráno z vesnice Panaga co nejrýchleji zpátky domů.

Pomoc od místních

Jelikož z Panagy nejel ráno žádný autobus, vydali jsme se na cestu pěšky. Po několika kilometrech nás zastavili místní

a ptali se, co se nám stalo - viděli totiž kamarádčino zavázané oko. Když jsme jim stručně vysvětlili situaci, rozhodli se, že nám zavolají sanitku. Docela jsme se zhržili, protože sanitka v horách asi není zrovna levná záležitost. Místní nás však ubezpečili, že se není čeho bát, že „turistům přeci musí pomoci“. Za přívolání sanitky jsme nakonec neplatili vůbec nic.

Divoká jízda sanitkou

Za 45 minut přijela terénní sanitka, vyskočily z ní dvě sestřičky a po rychlé prohlídce usoudily, že bude nejlepší odvézt kamarádku do nemocnice. Začínali jsme si dělat starosti, ale bez váhání nás hodili všechny do sanitky a už jsme se hnali po tankodromu do nemocnice. K našemu údivu byla nemocnice v Lentekhi. Sanitka zastavila před starou oprýskanou budovou a sestřičky odvedly obě holky pryč.

Přátelská atmosféra

Autobus zpět do Kutaisi měl odjíždět co nevidět, holky však pořád nikde. Najednou se otevřelo v prvním patře nemocnice okno a my v něm vidíme, jak holky sedí na operačním stole, kolem nich snad celá nemocnice, všichni pijí kávičku a hltají zážitky, které jim holky vykládají. Saniták nás poté ještě odvezl k obchůdku, kde si kamarádka podle receptu (naštěstí psaném kromě gruzínského písma i azbukou) koupila dvojce kapky, a poté na autobusové nádražíčko, odkud jsme vyráželi na zpáteční cestu.

Sanitka, která nás dovezla do nemocnice.

Autor: Vit Baisa

Diagnóza

Oftalmoložka z Lentekhi kamarádce diagnostikovala zánět spojivek a nařídila jí dále nepoužívat kapky z tbiliské lékárny. Po aplikaci nových kapek se oko přes noc výrazně zlepšilo. Celou dobu jsme si lámali hlavy, co mohlo problémy s okem vyvolat. Došli jsme k závěru, že za to může hlavně únava - poslední dny v Tushetii jsme dost pospíchali a navíc závěrečný den, při náročném přechodu hřebene, silně foukalo, což mohlo ke vzniku zánětu také přispět.

Zdraví zpět v Brně

Ihned po příjezdu do Brna jsme jeli na pohotovost ke sv. Anně. Netrpělivě jsme čekali na doktorčin verdikt: vrátili jsme se včas a kapky prý byly předepsány dobře. Oko však utrpělo, zůstaly na něm drobné

živíčky, které sice nemají vliv na zrak, ale možná kamarádce znemožní jít na operaci očí kvůli dioptriím. Podíváme-li se zpět, vzpomínáme na krásný vandr. Ani závěrečná smůla nám nezakazila dojem z krásných zemí, kde vstřícnost a pohostinnost místních nezná mezí.

Vit Baisa

související články

- ▶ Svanetie - nedotčená oblast Gruzie
- ▶ Gruzie: bezpečnost země sv. Jiřího
- ▶ Gruzínská pohostinnost ve Vardzii
- ▶ Tbilisi, nejhezčí hlavní město na Kavkaze

>>> www.kalimera.cz

Gruzie

Výprava za etiopskými specialitami

Severní Etiopie se může pyšnit spoustou zajímavých historických památek. Jezero Tana, středověké hrady, obří stély, podzemní hrobky a ukrytou Archu úmluvy - to vše vám doporučí každý průvodce. My jsme si na cestu vzali jak Bradtův průvodce vydaný roku 2009, tak Lonely Planet z roku 2006. Bradt je sice obsáhlejší a popisnější, ale v konečném důsledku jsme více ocenili starší Lonely Planet. Je jasnější, stručnější, přehlednější a neřeší se v něm zbytečnosti. Navíc všude, i v té největší pustině, se vždy pohybuje anglicky mluvící „guide“, který vám za pár birrů vysvětlí, co potřebujete. Nejčtenější jsou přesto osobní zkušenosti. Zde jsou.

Nevětrané autobusy

Sever země se může pochlubit dobrou sítí nových asfaltových silnic. Cestovali jsme státními autobusy (pomalejší, levnější) a soukromými minibusy (rychlejší a pružnější v době odjezdu). Někdy je ale rychlost spíše na škodu. Nebylo jízdy, kdy by se alespoň několika lidem neudělalo zle. Etiopané nesnášejí průvan a i v silně páchnoucím autobusu naprosto odmítají větrat. Na druhou stranu musím říct, že v autobusech potkáte spoustu milých osob, se kterými se dá pěkně

popovídat. Pokud měříte více jak 180 cm, využijte svého „farandžijovského“ (farandží znamená cizinec) privilegia a nacpěte se na sedačku do uličky. Jinak si po 12 hodinách zašprajcovaného utrpení odrovnáte kolena, kyčle i záda. Naštěstí v zemi fungují vnitrostátní linky Ethiopian airlines, a tak se dá často trápení v autobusech obejít.

Tradiční jídlo

Restaurací a hospůdek je všude spousta. V dražších restauracích není problém sehnat jídlo evropského typu, základním jídlem je však injera - kvašená kyselá placka (chuťově asi jako molitan namočený v octu, vzhledově jako starý hadr na podlahu). K ní se jí cokoli. Výborné fazolové a cizrnové omáčky, dušené zelí, ale i pečené jehněčí flaksy. Po několika týdnech se nám ale injera převedla natolik, že jsme ji nemohli ani vidět, natož pozřít.

Výborné pití

Etiopané umí vařit výborné pivo. U mě zvítězil St. George připomínající plzeňskou dvanáctku. Tradiční nápoj se jmenuje „teč“ (tej, honey beer, honey wine) - žluté, sladké, kvašené pití z medu. Něco jako náš burčák. Pravidelně se zde pořádají kávové obřady. Kávu pijí černou, sladkou a velmi silnou. Je úžasná a návyková. Vynikající jsou také čerstvé džusy, oblíbený je mangový a avokádový. Balená voda se dala koupit všude, stejně jako láhev koly.

Zablené postele

Hotel nebo něco podobného najdete všude, ať už váš průvodce tvrdí cokoli. Vybírali jsme budget hotely a i mezi nimi se dala sehnat relativně čistá varianta s alespoň studenou sprchou a záchodem na pokoji. Potíže nám působily zablené

postele. Repelenty blechy vůbec neodpuzovaly. Jediné, co trochu pomáhalo, bylo nikdy nerozestýlat žádnou vrstvu postele. Některé hotely dále odmítají pronajmout pokoj dvěma lidmi stejného pohlaví, zvláště pak mužům.

Popovídání za peníze

V Etiopii se mluví amharsky, tigraysky a anglicky, ale domluvíte se i úsměvy, rukama a nohama. Lidé si strašně rádi povídají. Zvlášť s osamělými cizinci. Jen dejte pozor na „nálepky“, kteří dovedou ocenit svůj rozhovor v birrech a pak po vás peníze po-

žadovat. Není se však čeho bát, s trochu asertivity a ignorace je „dohoda“ jistá.

Lenka Kratochvílová
Zbyněk Daleký

Cesta byla podpořena firmou Warmpeace v rámci sponzoringu Kalimery 2009.

PLACENÁ INZERCE

pouhá odvaha nestačí...

pinguin
OUTDOOR EQUIPMENT

OBLEČENÍ BATOHY

SPACÁKY STANY

www.PinguinCZ.cz

BĚLOVESKÁ 187, 547 01 NACHOD, TEL 491 483 039, FAX 491 481 128, E-MAIL: INFO@PINGUINCZ.CZ

Přechod zimní Fatry

pokračování ze str. 1

své dřívější „indiánské“ znalosti a neváhal se pustit do jejich výroby. Vypadaly určitě lépe a byly i o dost lehčí než ty naše, ale neosvědčil se systém zapínání na řemínky, takže je musel neustále zavazovat. Naprostou nezbytností jsou pak dobré teleskopické hůlky, teplý spacák do minusových teplot a dobře uzavíratelný stan s robustnější podlážkou.

Zkušenost se sněžnicemi

Sněžnice jsme poprvé nazuli zhruba v 800 m n. m. Dlouho jsme si na ně nemohli zvyknout, ale na sněhu se bez nich prostě neobejdete. První dojmy? Ještě jedny těžké boty na nohou, hodně jiná chůze (doširoka, každá sněžnice je široká asi 30 cm) a specifický pohyb zejména při stoupání a klesání (zásadně nesmíte chodit po špičkách nebo patách, ale vždy po celých nohou, sněžnice pak nepodkluzují). Často jsme navíc putovali po vrstevnicích, a to je snad to nejhorší, co můžete na sněžnicích udělat – párkrát jsme se pěkně projeli ze svahu dolů.

Klady a záporů zimy

Zima má jednu ohromnou výhodu – nemusíte hledat vodní zdroj, vodu získáte snadno ze sněhu. Je ho ale potřeba hodně, a proto je dobré si večer přichystat ke stanu pořádnou hromadu sněhu na ranní vaření. První noc jsme se s kamarádem vyspali dobře, druhí dva na tom byli podstatně hůř. Jak jsme se ráno dozvěděli od promodralého Davida, vyrazil s letním spacákem. Během noci mu byla taková zima, že raději dobrovolně vylezl ze stanu a asi čtyři hodiny kolem něj běhal v kruhu, aby se zahřál. Dalším novým „zá-

žitkem“ byly promrzlé boty – nepočítejte s tím, že byste je udrželi v suchém stavu.

První vrchol – Magura

Magura (1082 m n. m.) nás přivítala oblačnou oblohou, sluncem a překrásným výhledem na Lubochnianskou dolinu na zá-

padě a Ružomberok na východě. Na jihu se před námi rozkládal celý zbytek cesty – částečně zalesněné vrcholky Rakytova a Borišova, stejně jako holá Ploská a Ostredok. Tou dobou už jsme si zvykli na sněžnice i mokré boty a hlubokým sněhem se nám šlo krásně.

RADY NA ZIMNÍ BIVAK

Zakotvení stanu ve sněhu

Aby stan dobře držel, zaházíme sněhové límce stanu sněhem, případně ho zatížíme lyžemi či saněmi. Stan tak drží a vítr ho nepodebere, neodnese, ani se nedostane mezi tropiko a vnitřní část. Pokud stan sněhové límce nemá, nahradí je postavená sněhová hradba okolo stanu nebo vykopaná jáma, do které se stan umístí a ještě obsype sněhem.

Kam dát pohorky

Pohorky je nejlepší nechat uvnitř stanu a uchránit je tak hlavně před promrznutím. Usušit je se uvnitř sice nejspíš nepovede, ale ráno se do nich člověk alespoň dostane. Lépe vzdorují náročným podmínkám boty naimpregnované a chráněné návleky před nápořem sněhu i seshora.

Výběr spacáku

Do našich zimních podmínek je lepší volbou izolační náplň v podobě peří než syntetických vláken. Klima je zde mírnější a chodit několik týdnů mimo dosah civilizace ani dost dobře nejde. Na jaro nebo někdy k vodě je samozřejmě lepší duté vlákno, kterému tolik nevadí vlhko.

Karimatka

Nejlepší izolační vlastnosti na zimu má samonafukovací karimatka. Problémem ale je, že není vždy spolehlivá – vyfukuje se. Navíc se musí trochu dofouknout pousou, čímž se do ní dostává vlhkost, která se mění v ledové krystalky. V důsledku zamrznutí může nastat i problém s povolením ventilu. Lepší variantou tak je normální tlustá pěnová karimatka s uzavřenými póry, tzv. evazotka.

Doporučení na závěr

Všechno vybavení je dobré vyzkoušet předem, třeba jen kousek od chalupy. Postavit si stan, vlézt si do něj a snažit se usnout. Je nesmysl odejít hned daleko od civilizace, zjistit, že nemůžete postavit stan, a někde tam zamrznout. Zdraví má každý jenom jedno, člověk by měl sám chtít a těšit se na zimní bivak, ne se jen před někým předvádět. Je důležité umět přijmout riziko jenom do určité úrovně, umět se otočit a jít zpátky a pokusit se o to třeba někdy jindy.

Úryvky z rozhovoru „Zimní bivak na pólu i za chatou“ s Romanem Tomčíkem, zkušeným cestovatelem, který má za sebou několik zimních výprav v extrémních podmínkách. Celé znění naleznete na www.kalimera.cz/vybaveni/testovna.

Výšlap na Ploskú

První turisty, partu slovenských běžkařů, kteří sjížděli kopce telemarkem, jsme potkali mezi Rakytovem a Ploskou. Ploská je zajímavá hora. Z východu, ze kterého jsme přišli, nepůsobí vůbec jako nějaký významný vrchol, směrem na Borišov pak ale terén prudce klesá a stoupání zpátky z této strany není vůbec legrace. Chtěli jsme se podívat zase po letech na legendární Chatu pod Borišovem, a tak jsme se běhli Ploskú dolů (o hubu) a zase zpátky (dřina).

Návrat do nížiny

Poslední den výpravy byl nejkrásnější. Azurové nebe a před námi holá část Fatry s Ostredkem a Krížnou. Pocity chůze na sněhu po nekonečných pláních se nedají popsat, je to nezapomenutelný zážitek. Za vysílačem na Krížné už nám zbýval jen rychlý sešup do nížiny, chytit autobus do Ružomberoku a vlakem zpátky do Prahy. Celkem jsme ušli necelých 50 km. Když jsme na hlavním nádraží vystupovali z vlaku, bylo těžké uvěřit, že jsme ještě před pár hodinami kráčeli hlubokým sněhem divokými horami.

Filip Hrazdira

související články

- Zimní přechod Trojmezí
- Zimní přechod Beskyd
- Bivak na Králickém Sněžníku

➤➤➤ www.kalimera.cz

Turistika / hory

STANY PRO ROK 2010

Na největším evropském outdoorovém veletrhu OutDoor 2009 ve Friedrichshafenu vystavovalo přes 40 zaznamenaných firem vyrábějících stany. Zde jsou vybrané novinky pro následující rok.

Různé typy konstrukcí

Pryč je doba, kdy se stany vcelku prakticky dělily dle konstrukce na kopule, tunely a jejich kombinace. Různých konstrukcí už jsou dnes k máni stovky a jejich odlišnosti se nejlépe provádí podle výrobců, kteří je vyvíjejí každý svou vlastní cestou. Například „konstrukce Vaude“ je tvořena 2 nosnými nekříženými pruhy tvaru gotického okna a jedním stropním rozporným, který zároveň zasíťšuje vchod. Dalším příkladem je styl „Tatonka“, který používá výhradně v celé délce souměrné tunely. Jediným definovatelným hlavním trendem je fakt, že absolutní většina moderních konstrukcí navazuje svojí filosofií na koncepci tunelu.

Alternativní možnosti

Existují však i tři konstrukce, které se tunelu jako základu nezdří. Jednou je známá samorozkládací konstrukce typu Quechua (patent americké armády na sekundový stan), která se objevuje v nabídkách stále více firem a je velmi oblíbená při autokempingu a festivalech. Druhou kuriozitou jsou stany užívající jakési „nafukovací cykloduše“ místo duralových tyček, které před pár lety vyvinula americká firma Nemo. Třetím typem jsou opět rychlorozkládací stany, které fungují na bázi deštníku. Většinou jsou tvořeny 6 až 8 pruty spojenými ve vrcholu, oproti deštníku chybí jen středová tyč. Tyto stany však zatím nabízejí jen nízkonákladový výrobek, např. z Turecka.

Nejlehčí stan

Německá firma Vaude letos uvedla model Scutum Ultralight. Jedná se o první dvouplášťový stan pro 2 osoby (a bagáž) na trhu, který je lehčí než 1 kg (se všemi komponenty 1 050 g!). Stan má podlážku s vodním sloupcem 10 m, ripstopové silikonované tropiko, propracovanou ventilaci, předstíhání a dobré větrné kotvení. Neskutečné odlehčení si tedy nevybralo žádnou daň na funkčnosti nebo komfortu při ceně 350 euro.

Nový český výrobce

Dobře známá česká baťohářská firma Boll vystavila 2 koncepty stanů své vlastní konstrukce. Jedná se o outdoorové vybavení velice moderních konstrukcí a z kvalitních materiálů. Stany bohužel nebyly vybaveny konkretizujícími popisky.

Nejodolnější stan

Mladá portugalská firma Ortik vystavila expediční stany se 7 duralovými tyčemi a 14 kříženými pro bezkonkurenční stabilitu v extrémních podmínkách.

Náročný Wenger

Klasický švýcarský výrobce nožů Wenger nově disponuje kolekcí stanů pro náročné. Kempovací stanům s expedičními konstrukcemi to ve firemní červené nesmírně sluší. Strhující design, kvalitní provedení a „značka“ se však musejí tučně zaplatit.

Dětský pokojíček ve stanu

Firma Outwell, spadající do koncernu OaseOutdoors, rozšířila svoji nespočetnou modelovou řadu velkých kempovacích stanů o řadu Magic určenou pro rodiče věnující zvláštní pozornost dětem. Stany mají dětskou ložnici s vesele barevnými obrázky a v ceně je dále i sada míčů a pálek, stejně jako mobilní badmintonová síť a proházovací stěna.

Adam Janča, Holan sport

Testovna

Zimní kolo Testovny nabízí cestovatelům, turistům a dobrodruhům za jejich cenné rady a osobní zkušenosti s outdoorovým vybavením drobné, ale velmi praktické věci od Sea to Summit, které do soutěže věnovala firma Warmpeace. Tři nejlépe hodnocené příspěvky odměníme těmito cenami:

Hlavní cena:

Ultra-sil Shopping Bag

od Sea to Summit je super lehká a silná taška – váží 48 g a unese až 130 kg. Ve sbaleném stavu není větší než přívěsek na klíče. To vše díky speciální silikonované Cordure a pevnostním švům, jaké jsou známy z horolezeckých úvazků.

Další ceny:

- Tuba GO TOOB medium – silikonová tuba s objemem 55 ml vhodná na cokoli, co je v tekutém stavu.
- Tuba GO TOOB small – menší verze silikonové tuby s objemem 37 ml.

Své texty doplněné fotkami testované/používané věci nám zašlete do 10. února 2010 na redakce@kalimera.cz, předmět: Testovna. Svůj text můžete nahrát i přímo na web přes webové rozhraní na www.kalimera.cz – „přidat článek“. Nezapomeňte vždy uvést vaše celé jméno a e-mail. Více informací o rubrice testovna spolu s podmínkami Testovny čtěte na www.kalimera.cz/testovna.

Na těchto adresách:
Slavíkova 5, Praha 2
(nám. Jiřího z Poděbrad)
Lidická 28, Brno
(Areál Gaute)

sleva pro studenty

při osobním odběru | platí do 23. prosince 2009

15%

www.Holan.cz | www.Outdoor-Outlet.cz

Outdoor Outlet | Výstava stanů | Spacákové ležení

Dámská bunda Pinguin Comet

Bundu Comet od české firmy Pinguin jsem dceři Micheale (12) pořídil jako její první „dospěláckou“ technickou součást výbavy na ven. Až do loňského podzimu ji na lyžování a treky stačila klasická kombinace flisky a větrovky. Jako rodič jsem přitom řešil klasické dilema: mám kupovat dítěti špičkový (a drahý) výrobek, ze kterého za rok nebo dva vyroste?

Důvod pořízení

Comet příjemně překvapí už svojí cenou. Za 3 až 4 tisíce korun získáte plnohodnotnou membránovou bundu, do které lze navíc podle potřeby vepnout flisku nebo softshellku. Samozřejmě jsem si kladl otázku, jestli cena nebude na úkor kvality. Během roku jsem proto pečlivě sledoval, jak Comet v našem „rodinném“ testu obstojí. Kromě cest do školy při extrémních výkyvech počasí Miša bundu použila například na týdenním treku v Rumunsku, při putování po rakouských Alpách nebo na lyžování ve Francii. Vystavila ji tedy delším deštům, prudkému větru i sněžení.

Technické parametry

Základním materiálem je dvouvrstvý laminát Gelanots XP od japonské firmy Tomen. Podle výrobce má mít paropropustnost 20 000 g H₂O/m²/24 hod a zároveň nepromokavost 20 000 mm vodního

sloupce. To už jsou slušné hodnoty, srovnatelné třeba se známějším Gore-texem. Gelanots je ale na rozdíl od něj neporézní. Jednosměrný transport vody z vnitřní na vnější stranu je tu řešen na jiném fyzikálním principu. Systém mikroskopických průduchů nahrazují hydrofilní síly, které uvnitř bundy vodu aktivně „nasávají“, aby ji pak venku „vytlačovaly“. Tento princip podle výrobce funguje díky hned dvěma „motorům“. Prvním je rozdíl parciálních tlaků vodní páry uvnitř a vně bundy, druhým pak rozdíl teplot.

Nepromokavost/prodyšnost

Voda do Cometu nepronikla ani v nejprudším lijáku. Bunda má švy přelepené páskou, takže funguje jako dokonalá pláštěnka. Na rozdíl od ní by ale měla „dýchat“. Tuto vlastnost hodnotíme s Mišou jako velmi uspokojivou. Membrána „nestihala“ jen při vysoce aerobních aktivitách, jako byl třeba běh na lyžích nebo prudké stoupání s těžkým batohem. S přebytečným potem si ale poradily rozepnuté větrací otvory pod pažemi. Jejich drobnou nevýhodou je, že tudy při dešti vnitřní síťka prolézala ven a namáčela se.

Zpracování bundy

Zatečení vody hlavním zipem brání dvoudílná překlopná léga ijištěná zahnutím

Bunda do každého počasí.

Autor: Ivan Brezina

do protisměru, která se zapíná na suchý zip. Ukřívá vstup do jediné vnitřní „napoleonské“ kapsy. Také dvě vnější kapsy na bocích mají zipy kryté patkami na „sucháčce“. Kapsa na levém zápěstí je naopak řešena voděodolným zipem. Její přítomnost oceníte na sjezdovce. Magnetický čip totiž nemusíte při každém průjezdu turniketem vytahovat ven – ruku

jen stačí přiložit k čtečce. V límci bundy je ukryta kapuce s vyztuženým štítkem. Je nastavitelná ve dvou směrech (vzadu suchým zipem, po obvodu pružným lankem).

Zhodnocení

Po roce poměrně intenzivního užívání nejvíce Comet známky opotřeby. Je to jistě i díky jemné rip-stopové struktuře základního materiálu, který je navíc na exponovaných místech doplněn odolnějším elastickým šedým Nylonem 6.6 Stretch. Membrána (nalaminovaná na spodní stranu látky) je z vnitřní strany chráněna sítkou. Ta do jisté míry zachycuje vzduch, takže bunda samotná je i bez dodatečné izolační vrstvy teplejší než běžná větrovka. Nevýhodou tohoto řešení je o něco vyšší hmotnost. Nejde ale o expediční model, takže pár gramů navíc nehraje roli.

Ivan Brezina

související články

- Bunda Pinguin Parker z materiálu Gelanots
- Bunda Tilak Lost Arrow
- Membránová bunda Tilak Evolution

➤➤➤ www.kalimera.cz

Vybavení / testovna

Ostrov Taveuni – cesta časem

pokračování ze str. 1

prvními, kam doplývá čas, i když by si na něj správně měli domorodci den počkat. Je ovšem pravda, že na ostrově Taveuni datovou hranici dodržují alespoň v některých ohledech. Koupil jsem si tam například pondělní noviny, zatímco všude kolem mě bylo úterý!

Národní park Bouma

Na ostrově jsme navštívili průvodci vychvalovaný národní park Bouma. Autobusem jsme dojeli do vesnice Lavena, kde silnice končila, a dál už vedla jen po břežní pralesní pěšince. Ta mířila pralesem k vodopádům podél útesové bílé pláže poseté černými a někdy dost zajímavě umístěnými čedičovými kameny. Sám vodopád pak byl zajímavý nejen tím, že se skládal ze dvou částí na dvou stékajících se řekách, ale také přístupovou cestou – muselo se k němu říkou prostě doplatit. Po návratu z národního parku nás místní nenechali přespat ve volné přírodě. Mu-

Pláž v národním parku Bouma.

Autor: Jan Pavlík

seli jsme zaplatit za nocleh v malé ubytovně bez elektřiny.

Des Voeux Peak

Před opuštěním ostrova jsme chtěli nakouknout i do jeho vnitrozemí. Vybrali jsme si

horu Des Voeux Peak. Vedla na ni blátivá cesta s jízdnou pouze pro zkušené terénisty. I když byla dlouhá jen asi 6 km, výstup po ní jsme brzy zhodnotili jako nemožný. Převýšení 1 200 m téměř od moře v tropickém vedru a vlhku natěžko je přeci jen děsivá kombinace. Kromě toho zbývaly pouhé tři hodiny času do odjezdu naší lodí, takže po půl km trápení jsme ukryli bágly do houští u cesty a pokračovali ještě kousek nahoru s tím, že to brzy otočíme. Když ale kolem nás projíždělo auto s indicko-fidžijskou posádkou jedoucí až k vysilači na vrcholu, nedalo nám to ho nestopnout.

Úchvatný výhled

Ten den bylo výjimečně krásné počasí. Po výjezdu na vrchol se roztrhaly mraky a otevřel se nám nádherný výhled na celý ostrov i oceán. Zvlášť zajímavé bylo nedaleké jezero Tagimoucia v kráteru vyhaslé sopky. Po dvaceti minutách nás domorodci ještě pustili na vysilač, odkud byl výhled lepší, a pak nás i svezli dolů až do přístavu. Výlet by neměl chybu, až na to, že

batohy jsme ukryli nedostatečně a pár věcí nám z nich zmizelo. I tak jsme však z ostrova odjížděli spokojeni.

Jan Pavlík

KALIMERA

HLEDÁME DISTRIBUTORY

tištěné Kalimery na VŠ a VŠ koleje pro města: Plzeň, Praha (VŠE, FFUK, ČVUT), Liberec, Ostrava-Poruba (VŠB), Ústí nad Labem, České Budějovice, Cheb, Olomouc. Pomoz nám právě na tvé škole – roznášej Kalimera na místa tvé školy po dobu 1 – 2 týdnů 4 x do roka. **Kontakt:** redakce@kalimera.cz **Předmět:** distribuce xxx (název města či školy).

Lyžování v bulharském Bansku

Bansko je v současné době spíše moderní lyžařské středisko se spoustou hotelů, restaurací a zábavných podniků, které šarm starobylého města trochu přebíjejí. Přesto si místní staré čtvrti dokázaly uchovat svou původní architekturu i atmosféru. Právě tato odlišnost od ostatních bulharských horských letovisek nás do Banska přilákala.

Úmorná cesta autem

Přes několikátýdenní remcání jednoho z členů naší výpravy, jediného znalého bulharských poměrů, jsme se rozhodli do tohoto lyžařského střediska, vzdáleného 110 km na jih od Sofie, dopravit autem. Byla to špatná volba. Téměř dvacet čtyři hodin dlouhá cesta v zimních měsících byla neskutečně úmorná, doporučujeme ji rozdělit do dvou dnů. Stav srbských i bulharských silnic je navíc místy tragický. Nejčastější větou v druhé polovině cesty se tak proto stalo zvolání: „Bacha, díra!“

První dojem z Banska

Po příjezdu do Banska nás přivítalo snad nejkrásnější bulharské pohoří Pirin, pojmenované po slovanském bohu Perunovi. Že se blížíte do cíle, poznáte už zdáli. Vichren, nejvyšší hora Pirinu (2 915 m n. m.), se totiž týčí přímo nad Banskem. Samotný příjezd do města byl pro nás tak trochu kulturním šokem. Náš Peugeot 205 tu byl nejhorším autem. Okolo nás se proháněly superlimuzíny a my neustále sváděli boj o místo na silnici s početnými autobusy britských a německých turistů. Na první dojem jsme tedy nebyli z města moc nadšeni.

Lyžařské středisko Šiligarnik.

Autor: Vojta Lejsek

Lyžování pod Todorkou

Lyžařská sezona v Bansku probíhá od začátku ledna do konce dubna. Hlavní areál Šiligarnik se nachází pod horou Todorka (2 746 m n. m.), kam nás přímo z Banska dopravila kabinková lanovka. Nejvýše můžete vystoupat do 2 600 m n. m. Co se týče vleků, nikde nemusíte přejíždět a stoupat „lyžmo“ do kopce, tratě spojuje kolem 25 km vleků – 1 kabinková lanovka, 6 čtyřsedačkových a 1 třísedačková lanovka, 3 kotvy, 3 pomy a malý vlek pro děti.

Terény pro každého

Na výběr tu je přes 70 km sjezdovek. Podmínky byly srovnatelné s lyžováním v Alpách. Banské svahy byly špičkově upravené a pokryté měkkým sněhem, ve kterém se lehce lyžovalo. Z lyžařských terénů tu můžeteokusit snad všechny – od mírných svahů pro začátečníky až po terény pro extrémní sjezdy. Zdatnější sjezdaři by si neměli nechat ujít černou sjezdovku Alberta Tomby. Snowboardová část naší výpravy ocenila solidní podmínky pro freeride. Jednodenní permanentka stojí

v sezoně 2009/2010 na osobu 40 leva (v přepočtu 20,4 euro), šestidenní 227 leva (115,8 euro). Děti do 12 let zaplatí za jednodenní permanentku 24 leva (12,2 euro).

Gastronomické zážitky

Pokud se lze na něco v Bansku kromě lyžování opravdu těšit, pak to jsou večery v mechanách, tradičních bulharských restauracích, kde můžete ochutnat typická jídla národní kuchyně podávaná v charakteristických keramických miskách. Bulharská kuchyně je hodně „masová“, tedy nic pro vegetariány. Nejtypičtější jsou různá grilovaná masa jako kjufte alias „bulharský karbanátek“ nebo kebabče z mletého masa a samozřejmě domácí klobásy. Každé sousto je nejlepší proložit douškem domácího červeného vína. Bulharská vína jsou většinou těžká a hutná. V příjemné hospůdce s přáteli ani nepozorujete, že vám číšník nese už pátou láhev. Nám bulharské víno zachutnalo natolik, že jsme vezli každý několik lahví Mavrudu a Melniku s sebou domů.

Marie Fišerová

související články

- Lyžování na sítěše Srbska
- Lyžovačka v Libanonu
- Lyžování na Balkáně - Rumunsko

www.kalimera.cz

Turistika / lyže

AKCE

26. prosince 2009 EXPEDICE KRKAŇKA – RONOV NAD DOUBRAVOU – zimní přechod Železných hor, klubovna skautů Ronov nad Doubravou; <http://skaut-ronov.tlapweb.cz>

26. prosince 2009 ŠTĚPÁNSKÝ SJEZD DESNÉ – VIKÝŘOVICE U ŠUMPERKA – populární vánoční voda, restaurace U Jirsáka, Víkřovice; www.tydra.cz

31. prosince 2009 VIII. ROČNÍK SILVESTROVSKÉ PLAVBY – RONOV NAD DOUBRAVOU – sjezd řeky Doubravy, klubovna skautů Ronov nad Doubravou; <http://skaut-ronov.tlapweb.cz>

8. – 10. ledna 2010 JIZERSKÁ 50 – BEDŘICHOV – tradiční závod v běhu na lyžích, lyžařský stadion Bedřichov; <http://bezky.jiz50.cz>

14. – 16. ledna 2010 CESTOVATELSKÉ SCUK – BRNO – festival cestovatelských besed, outdoorových filmů a fotografií, planetárium a biskupské gymnázium, Brno; www.kudrna.cz

14. – 17. ledna 2010 GO a REGIONTOUR – BRNO – mezinárodní veletrhy cestovního ruchu, Výstaviště Brno; www.bvv.cz

22. – 24. ledna 2010 TOURISM EXPO – OLOMOUC – výstava služeb cestovního ruchu a využití volného času, Výstaviště Flora Olomouc; www.flora-ol.cz

4. – 7. února 2010 HOLIDAY WORLD – PRAHA – středoevropský veletrh cestovního ruchu, Výstaviště Praha; www.incheba.cz

6. – 7. února 2010 ORLICKÝ MARATÓN – DEŠTNÉ V ORLICKÝCH HORÁCH – závod v běhu na lyžích; www.ski-skuhrov.cz

7. – 10. února 2010 ISPO – MNICHOV (SRN) – největší evropský veletrh sportovního vybavení – Výstaviště Mnichov; www.ispo.com

27. – 28. února 2010 ČEZ ŠUMAVSKÝ SKIMARATÓN – MODRAVA, KVILDA – jubilejní 25. ročník závodů v běhu na lyžích; www.skimaraton.cz

NA CESTÁCH STÁLE S VÁMI...

NEJVĚTŠÍ NÁKUPNÍ RÁJ

PRO KEMPINK, KARAVANIK A VOLNÝ ČAS

CAMPINGTEX

camping caravanning equipment

www.campingmarket.cz

Palackého 615
512 51 Lomnice nad Popelkou
Tel.: +420 481 641 721, 722, 724
Fax: +420 481 641 723
Tel. servis: +420 481 641 711, 712
e-mail: info@campingmarket.cz

Outdoor outlet

Zimní a lyžařské oblečení

SLEVA AŽ 70%

Kongresové centrum (bývalý Palác kultury)
stanice metra Vyšehrad | prosinec-leden | po-pá: 12-19 hod | so-ne: 10-17 hod

Holan
VYBAVENÍ DO PŘÍRODY

Výstava stanů

Spacákové ležení

KIWI

SVĚT MAP A PRŮVODCŮ

- turistické průvodce a mapy
- automapy a autoatlasy
- horolezecké publikace
- cykloturistické mapy
- navigace GPS
- více než 17 000 titulů

navštivte náš e-shop na www.mapykiwi.cz

KIWI
svět map a průvodců

Jungmannova 23, Praha 1
Informace na tel. 224 948 455

Čtvrtletník KALIMERA – průvodce světem cestování a vybavení; Vydává: Kateřina Sekyrková; Tel: 602 308 878; Šéfredaktorka: Tereza Rottová; E-mail: redakce@kalimera.cz; Korektury, web: David Vagaday; Distribuce: zdarma po vysokých školách a kolejiích celé ČR; na vybraných středních školách; v krajských knihovnách, vybraných sportovních prodejnách a akcích; Stálá distribuční místa: PRAHA – HOLAN SPORT (archiv starších čísel), Slavíkova 5, Praha 2; BRNO – OUTDOOR-OUTLET, Lidická 28; CK KUDRNA, Vobchůdek pod nádražím; PARDUBICE – CK POZNÁNÍ, tř. 17. listopadu 229; OSTRAVA – antikvariát FIDUCIA, Mlýnská 2; čajovna Šambala, Kostelní 5, Moravská Ostrava; VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ – alternativní centrum Vivéta, Křížkovského 111; NOVÝ JIČÍN – čajovna ARCHA, Husova 2; Náklad: 40 000 ks; Inzerce: inzerce@kalimera.cz; Uzávěrka příštího čísla: 10. února 2010; Grafické zpracování: Jakub Novotný; Tisk: VH Print; Registrace: MK ČR E 13883; ISSN 1214-0775; Internetová verze: www.kalimera.cz; Předplatné: 80 Kč / rok / do 2 ks, 120 Kč / rok / do 20 ks, 150 Kč / rok do 50 ks, více kusů domluvou. Č. účtu: 1087121052/5500 (napíšte i vaši adresu!); Nová distribuční místa vítána – střední školy, outdoorové a sportovní obchody, knihkupectví, cestovatelské a sportovní kluby.